

mentarikere deltager. Jeg nævnte OSCE og Europarådet. Jeg kunne også nævne FN, jeg kunne nævne mange andre steder.

Den nordiske dimension i det nordiske samarbejde, vil jeg sige til fru Dorte Bennedsen, er blevet til en biting, og de udenrigspolitiske anliggender er blevet til hovedtingen, og det er det, jeg kritiserer og siger, at det kan man lige så godt diskutere i andre fora.

Formanden:

Hr. Jann Sjursen som ordfører.

Jann Sjursen (KRF):

Jeg kan ikke helt dy mig for at komme med en enkelt bemærkning til den forrige taler, som nævnte, at i de 10 år, der er gået, fra hun først havde været til Nordisk Råds samlinger og senere var kommet tilbage igen, var det de samme forslag, som man diskuterede 10 år efter.

Man kan vel heller ikke udelukke, at vi i Folketinget har diskuteret forslag fra Fremskridtspartiet, som også har været fremsat for 10 år siden, eller der kunne for den sags skyld også være forslag fra Kristeligt Folkeparti, som dukker op igen 10 år efter, at de måske første gang har været fremsat her i Folketingssalen. Sådan er det jo, når medlemmer af en parlamentarisk forsamling brænder for en sag: så forsøger man på forskellig vis at få gennemslag for sine synspunkter.

Men bortset fra det vil jeg godt indledningsvis takke ministeren for en udmærket redegørelse, som på mange måder, synes jeg, fremhæver nogle rigtige perspektiver ved det nordiske samarbejde. Udgangspunktet for redegørelsen er jo fra ministerens side en konstatering af, at det nordiske samarbejde er blevet konsolideret i perioden 1997-98, og der lægges i den sammenhæng speciel vægt på, at Finland og Sverige nu har været medlemmer af Den Europæiske Union i en 3-års-periode.

Det er jo da et udgangspunkt at tage. Det kan i hvert fald ikke benægtes, at Sverige og Finland har været medlem af EU i den periode, som nævnes i redegørelsen, men jeg synes på sin vis, at der er et vigtigere perspektiv at tage fra det nordiske samarbejde i dette år end netop det, at der nu er flere af de nordiske lande, som nu er blevet medlemmer af Den Europæiske Union, og det, jeg her tænker på, er ikke mindst den rolle, som det nordiske samarbejde – Nordisk Råd, Nordisk Ministerråd og de øvrige sam-

arbejdsinstitutioner – spiller i forhold til samarbejdet i hele Østersøregionen.

For Kristeligt Folkeparti at se er det et helt afgørende perspektiv og også afgørende i forhold til, hvordan vi skal vurdere det nordiske samarbejde og dets ydre perspektiver. Det nordiske samarbejde er for os at se godt på vej til at kitte Østersøregionen sammen og har i virkeligheden også på afgørende vis betydet en revitalisering af samarbejdsperspektiverne for de nordiske lande og Østersøregionen som sådan.

Jeg mener ikke, vi skal undervurdere, at det nordiske samarbejde i den sammenhæng helt klart fungerer som en model for andre landes samarbejde, og jeg mener, at det nordiske samarbejde også spiller en uhyre vigtig rolle i vores egen Østersøregion. Det er ikke mindst i det lys, at vi fra Kristeligt Folkepartis side gerne ser det nordiske samarbejdes placering i det fremtidige Europa.

Når det er sagt – og der bruges mange ressourcer på det område, som den tidligere ordfører også var inde på for lidt siden – vil jeg godt understrege, at for Kristeligt Folkeparti er og bliver kernen i det nordiske samarbejde fortsat det kulturelle samarbejde. Det er på det kulturelle område, at samhørigheden mellem vore lande manifesterer sig. Det er de fælles kulturelle værdier de nordiske lande imellem, som også er kittet i det nordiske samarbejde, og det synes jeg er vigtigt at fastholde i en tid, hvor vi så i øvrigt kan se det nordiske samarbejde som værende værdifuldt og nyttigt også i en bredere europæisk sammenhæng.

Det er vigtigt at fastholde den kulturelle dimension i det nordiske samarbejde, fordi det er på det plan, at samarbejdet også bliver lokalt og nærværende, og det er dér, vi fra Kristeligt Folkepartis side at se på afgørende vis også må vurdere virkningen af Nordisk Nytt.

Vi lægger stor vægt på de mange udvekslingsordninger, der er i Nordisk Råds og Nordisk Ministerråds regi, og som betyder, at skoleelever, studerende, lærere og mange flere, som det også har været nævnt i debatten her, rent faktisk oplever et nordisk samarbejde. Jeg vil godt ligesom tidligere ordførere efterlyse lidt mere fremdrift på det område, der vedrører Nordplus-mini. Det er et af de alvorlige hærnegpartier, vi har i forhold til, hvad der i øvrigt er sket på udvekslingsområdet i de seneste år inden for det nordiske samarbejde.

Fra Kristeligt Folkepartis side er vi meget tilfreds med den udvikling, der har været inden